

tion, har man dog ogsaa dermed havt til Hensigt, saameget som muligt, at forhindre ubesøiede Indskrænkninger i Friheden, uden at dog derved Tjenestens Lary skulde komme til at lide. Naar vedkommende Foresatte erholder betimelig Melding om de i Paragraphens Begyndelse omtalte Foreninger og Forsamlinger, maa der antages at være tilstrækkelig Garantie for, at tilbørligt Hensyn vil blive taget til Tjenesteforholdene; men Vedkommende vilde dog maaskee snarere tage i Betænkning at forbyde en saadan Forsamling, end at nægte sin Tilladelse til at deeltage i den, naar der herom blev anholdt; en Nægtelse, som derhos kunde gives mange forskellige Indklædninger (Nr. 152).

Det foreslaaede Tillæg med Henviisning til § 126 er grundet paa, at den her omhandlede Ulydighed er udviiist mod en Befaling, der vedkommer den militaire Tjeneste, og saaledes ligefrem gaaer ind under bemeldte Paragraphs Bestemmelser (Nr. 153).

Til § 176.

Da den i Paragraphens Begyndelse omhandlede Pligtforsømmelse kan medføre betydeligt Onde eller aabenbar Fare for saadant Onde (cfr. § 173), er der foreslaaet det 1ste Punktum givet et Tillæg (Nr. 154).

Forandringen af den i 2det Punktum foreslaaede Straf er en Følge af Indstillingen Nr. 6 (Nr. 155).

Til § 178.

Saafernt § 94 vedtages, som vi have foreslaaet under Nr. 77, og Straffen for ulovlige Meddelelser i Almindelighed saaledes kommer til at indeholdes i bemeldte Paragraph, ere de her foreslaaede Ændringer nødvendige (Nr. 156).

Paa Grund af det Forhold, der finder Sted mellem de forskellige Bestemmelser i Paragraphrækken fra § 174—178, begge inclusive, have vi foreslaaet en Omordning af hine Paragrapher, saaledes at efter § 173, der handler om Tjenesteforsøelser i Almindelighed, kommer til at følge § 176, der omhandler visse beslaagtede Tjenesteforsøelser, udøvede under

forskjellige Betingelser. Efter § 176 maatte følge § 178, der fastsætter Straffen for enkelt Tjenesteforsøelse, begaaet af Skjodesløshed; derefter § 174 og § 175, og endelig § 177. (Nr. 157).

Til § 181.

Ordet „Pligtstridighed“ er foreslaaet ombyttet med det mere betegnende „Pligtovertrædelse“ (Nr. 158).

Da Degradation er anvendt som Straf for Underofficerer, saavel i § 149 som i § 151, synes der at være tilstrækkelig Føie til ogsaa at anvende den i nærværende Paragraphs 1ste Affnit (Nr. 159 a).

Denne Paragraph, som omhandler den egentlige Bestikelse, cfr. Frd. 23de October 1700, maatte vel i Overensstemmelse med denne Forordning ogsaa omfatte den, som for at opfylde sin Tjenesteplygt, modtager Gaver eller Tilfagn herom, ligesom Straffen, der ifølge den cit. Frd. er fastsat til Forbrudelse af Bestilling, Ære og Gods, saavel af denne Grund som naar henfæes til den Straf, der foreskrives i § 149, under skærpene Omstændigheder burde kunne stige indtil 3 Mars Strafarbejde. I Overensstemmelse hermed er en Forandring i Paragraphens 1ste Stykke bragt i Forslag (Nr. 159 b).

Til § 182.

Nr. 160 indeholder alene Forslag til en mindre betydelig Redaktionsforbedring.

Til § 183.

Udtrykket „udholdt Strafarbejde“ er foreslaaet ombyttet med det formeentlig rigtigere „var hensat til Strafarbejde“ (Nr. 161).

Naar det i 1ste Affnit, for at den strengere Straf skal kunne anvendes, udtræves, hvad ogsaa Sagens Natur fordrer, at Vedkommende har vidst, at den Undvegne havde forsøldt Strafarbejde eller højere Straf, maa en lignende Betingelse være tilstede i det i Paragraphens sidste Affnit omhandlede Tilfælde, og et Tillæg i denne Retning er derfor foreslaaet (Nr. 162).